

TOLMINSKI GLAS

GLASILO SLOVENSKEH DOMOBRANCOV "STRAŽE NA SOČI"

Leto I. Št. 2.

22. julija 1944.

Cena 1.- Lit.

Da nam bo jasno

Če gremo danes po naši zemlji, nam mora biti hudo. Nobenega življenja ni, nikjer več pesmi fantov, ni več smeha otrok in mater. Kje je sreča? Kje je zadovoljstvo? Vsepovsod razdejanje, nemir, regljanje strojníc, grmenje topov in nejasnost pojmov ter strah pred bodočnostjo. Matere hodijo obloščene v črno, dekleta žalujejo za fanti, očetje so v skrbeh za domove. Hiše pa so v plamenih in črnih dimih. Kdo je kriv vsega tega gorja? Kdo je kriv vsch ruševin in solza? Kdo je kriv te zmošnjave pri nas?

Kdor je odkritosrčen mora odgovoriti, da so krivi vsega tega tisti, ki so pod krinko borbe „proti okupatorju“ dajali njemu povod za represalije. Da so krivi tisti partizani - izpriječenci, ki so nasičeni komunističnih idej zapeljali nevedno ljudstvo, mu lagali in ga popolnoma zmedli. Ti levi v ovčjih oblačilih so tulili: „Borili se bomo za narod! V boj proti okupatorju! Italjane bomo pregnali. V BOJ za svobodo! Naši zavezniki so SSSR, Amerika in Anglija!“

In kaj je resnica? In kakšni so sadovi? Resnica je čisto drugačna in sadovi so žalostni! Toliko trpljenja in vse eno samo trpljenje in razdejanje, to so sadovi in uspeh. Okupator še ni šel in zaradi partizanov ne bo šel niti en dan prej. Italjanov niso pregnali, pač pa so še sri klicali italjanske partizane k nam, da pomagajo ropati, variti in „osvobajati“ naše ljudi! Čisto slovenske zastave so oskrunili s peterokrako zvezdo, srpom in kladivom. O svojih zaveznikih pa sami priznavajo dobesedno tole v enem izmed svojih letakov:

„Prihodnje zimo naša vojska ne sme trpeti nobenega pomanjkanja, da bo tako spozladi 1945. Šila in zdrava strla glave ne samo na smrt ranjenemu Hitlerju in njegovim hlapcem in demučim bolegardističnim iz-

... tudi srbovska kraljica Katarina II., ki se bo okusila

znagi nad Hitlerjem s pomočjo angleških in ameriških reakcionarjev polastiti oblasti nad jugoslovenskimi narodi in za vedno opehariti naše zavedno ljudstvo za svobodo."

Vendar so enkrat odkrito priznali ! Vojna bo še trajala, kajti partizani se bodo še borili s „asmrkavin kraljem Petrom“, z Angleži in Amerikanci. Znagal pa bo kdo ? Partizani gotovo ne ! Preveč sovražnikov imajo: Nemce, donobrance, kralja Petra, Angleže, Amerikance in še četnike. In eno drži: Nemčija je v borbi proti bolševizmu doprinesla levji delež ! In če so partizanom tudi Angleži in Amerikanci sovražniki, za koga se torej partizani borijo ? Za SSSR ? Da izključno za bolševizem, za satanski komunizem, o katerem se je nekoč tudi Churchill izjavil, da je največja sramota za naš čas. Vsaka beseda o demokraciji, ki pride iz partizanskih ust je laž. Jasno je torej, da nihče svetovnih državnikov, ki ima vsaj malo svobodoljubnosti in je vsaj malo človek, ne bi nikdar mogel propustiti Evrope bolševizmu, razen seveda Stalina, ki sam na obeh straneh bi na vsa načina bil rad tiron nad vsem svetom. Gotovo pa ga te blazne želje vedno bolj minevajo. Tako bo tisti, ki bo borbi proti komunizmu mnogo doprinesel, v novi Evropi, ki ne bo nikdar komunistična (kar je isto, kot da ne bo nikdar partizanska!!!) mogel tudi mnogo zahtevati.

S i r o t a j a z ...

(primorska narodna)

Sirota jaz okrog blodin,
slovenski partizan,
v saneti tiho se solzin,
ker javno me je sram.

Ker propagandi sem verjel,
pridružil sem se jim,
ah, v hudo zanko sem se vjel
kdaj se osvobodim ?

Da se za narod boj vrši,
lagali so drzno,
za narod jim še mari ni,
vse drugo hočejo.

Geri nam Komen, Čepovan,
vsa Istra nam geri,
povsed je kakor sodni dan,
a Tito se reži.

„Le v gozde pohodite vsi,
partija vabi vas,
postali boste pol zveri,
tako bo prav za nas.“

Za partijed bo nerda prav,
da narod krvavi,
a narod jih je že spoznal,
dovolj je teh reči.

Same nesrečo kličejo nad
bedni narod noj,
peten predrzno vičejo :
„osvobodilni boj!“

Kar sem spoznal, to izvršim,
dovolj je že gerja,
partije se osvobodim,
z manoj dežla vsa

REVOLUCIJA ŽRE LASTNE LJUDI; UNIČILA BO TISTEGA, KI JO JE ZAEL PRI NAS!!

SLOVENSKI NAROD HOČE ŽIVETI IN BOLŠEVIZMU NE BO KLONIL NIKOLI, IZPLU-
NIL GA BO IZ SVOJEGA NARODNEGA TELESA ZA VEDNO !

NEKAJ SME TI S PARTIZANSKIH DVORIŠČ

"Na položaju" izide od časa do časa nek letak, ki ima naslov: "Partizanski dnevnik" in podnaslov / "Glasilo OF za Primorske in Gorenjsko". Da bomo znali prav brati to povodenj komunističnih letakov in brošur, moramo najprej razumeti komunistični jezik. Kakor pri njih "brigada" ni brigada in "divizija" ni divizijska in "korpus" ni korpus, tako pri njih tudi "dnevnik" ni dnevnik, ki bi izhajal vsak dan - take dnevnike imajo samo belogardisti in drugi "izdajalci" - ampak je to le letak, ki izide, morda tudi na več straneh, od časa do časa in se kar imenuje dnevnik. Tak "Partizanski dnevnik" z dne 30. junija 1944. piše na str. 1., da je neki "general major Dušan Kveder" pregledal partizanske vojske na Primorskem. Tisti general major... je samo belj zvončče ime za nekega nepridiprava, čigar pravo ime je lažnivi Klukec. No pa to še vse skupaj ni nič.

Isti dnevnik na isti strani v istem članku tudi piše: "Vzperedno z izgradnje naše narodne oblasti je morala iti tudi izgradnja naših vojske. Organizacija pehotnih brigad, divizij in korpusov, organizacija artilerije in tankovskih oddelkov, letalstva in mornarice je bil prvi korak, narreč novosti kot znak njihove redne armade na zunanje."

Zanimali smo se zlasti za partizansko letalstvo in mornarico in ugotovili:

1. da je "Slovenski poročevalec" že v oktobru 1943. pisal, da se je z nekega "položaja" na Primorskem dvignilo prvo "svobodno partizansko letalo" z rdečimi krili in pristalo na nekem položaju v bližini Cerknjskega jezera;

2. da se mnogi tudi pismeni, to storijo verjeli in od veselja jokali nad tem silnim napredkom črk NOV in POJ.

O letošnjem partizanskem letalstvu pa krožijo samo govorice, ki se jih zakrivili nekateri nersni člani partije, ki vse izblebetajo, da se partizanski piloti z bombniki vadijo v Postojnski jami, z lavci pa v Toninski jami - to pa zato, ker poleti v teh jamah ni netopirjev, ki bi ovirali "rdečo zračno floto".

O partizanski mornarici pa je znano samo to, da ima desletje dve eskadri: Kraška eskadra z oporiščem pri Sv. Petru na Krasu (tam so terpedovke), in Krnska eskadra z oporiščem v Čadrgu (tu se zbirajo križarke). Te kraje si je vodstvo NOV in POJ izbralo za svoja pomorska oporišča zato, ker je od Sv. Petra na Krasu še najlažji dostop k morju in bi v primeru prevelike suše mogli partizani svoje terpedovke tudi na valjarjih prevaliti do morja, kakor njega dni Argonavti; Čadrg pa zato, ker je na hribu in bi njihove križarke navzdol že nekake šle, saj gre tudi kamen navzdol (da se partizanske križarke laže vale imajo dimnik znotraj). - Nadaljnje podrobnosti o teh partizanskih napravah in suhozemski mornarici bomo sporečili, čim nam pridejo na uho, če ne bo mrdjen OF že šla po vodi.

Te vesti smo zbrali zato, da tolninci na teh primerih presodijo vrednost in verodostojnost članka v isti številki "Partizanskega dnevnika" na strani 3., ki našteva duhovnike, ki jih komunisti smatrajo za svoje nasprotnike in o tolninskem g. dokanu piše: "Pravi, da kadar obhaja terence, gre vanje hudič. Neke nedelje ni hotel obhajati dveh žensk, ker sta doma iz gerske vasi, kjerse baje večkrat partizani. Tudi ni hotel izpovedati neke ženske iz iste vasi." No bomo vlačili ugledne osebnosti zaslužnega g. dokana v to polemiko. Stvar Tolnincev in njihovega dobrega imena paje, da tako ostudno in strupeno delo svojih rejakov častno popravijo.

33 slovenskih duhovnikov so komunisti že dejansko pobili, navadno po dolgih in strašnih mukah duhovnikov, četudi niso vsi iz naše ožje domovine.

V partizanskem dnevniku iz dne 30. junija 1944. so naštetih kot ljudski sovražniki, ki jih je treba postaviti pred ljudsko sodišče in jih usmrtiti vsi duhovniki kebariške in tolminske dekanije razen treh; duhovniki, kakor dekan Vodopivec, Pavlin, župnik Koderšec in drugi, so stali narodu vedno ob strani in tu bili 25 let čina opora, uteha in vodnik; so čisto od badoljevcev morali pretrpeti najhujše preganjanje in so še prav v današnjih dneh ostali najboljši Slovenci, dočin o današnjih partizanskih junakih ni bilo ne duha ne sluha. Umaknili so se iz svojih mest v varno naročje Jugoslavije pod krinko najhujšega naciona-
lizma, na katerega sedaj pljujejo.

Ivanu Preglju - Tolmincu.

Lansko leto 27. oktobra 1943. je Ivan Pregelj praznoval svoje 60-letnice. Doma od Svete Lucije je prav dobro poznal svoje Tolmince in svoje vasi in jih je opisal kot bi jih ne znal nihče. Njegovi Tolminci, Madnji uporniki, njegovi Otrci senca, Božji vojniki, Zgodbe zdravnika Muznika in Magister Anton, kdo jih ne bi poznal. Naj mu povejte: Slovenska knjigarna v Tolminu je prodala že velike njegovih Izbranih spisov, in Tolminci živo povprašujejo po njen. Radi ga berejo!

Muzniki, Muzniki, Zlatoperi, Rutarji in Rinki še vedno živijo in se puntajo danes proti partizanstvu, ker ga ne marajo. In sam Pregljev nečak je hraber domobranec Tolminske čete.

Mi pa vemo: pisatelj Ivan Pregelj neli večkrat pred Brezizjansko Gospo in presi za svoje ljudi, za svoje vasi, za svoj „košček sveta“. In ta „košček sveta“ bo ostal njegov, bo ostal slovenski. Zakaj, tako kot je zdravnik Muznik dejal, bi lahko z njim tudi naši Tolminci: „Noben ptič, ne slavec ne kos ne svinca ne čuk svoje viže trdovratneje ni-
bo znali, kakor je sem jaz svoj slovenski jezik vzljubil, častil, inel in uel in ga le predelgo po svetu tako težko kakor domačega testa kruh pogrešal in strašal“.

Ivan Pregelj! Naši Tolminci bodo živeli, ker hočejo živeti; ve-
mo, da tudi Vaši! Pridite nas obiskat!

Pridite v kraj, ki vam je drag,

tako drag, da sami pravite o njen najlepše:

„Tam je košček sveta, da mu ne vem imena, dovolj lepega. Čudov-
vit svet, poln senca, rož, venjav in posmi, ki so kakor svetje
in inajo svoj venj, kakor zemlja, kakor jutro, kakor spanec in
grob. Nikjer ni zame lepše zemlje kakor tam. Nikjer ni duši pokoja
tako sladkega kakor tam. V sanjah svojih in bednosti težkih ur
poslušan šumenje daljnih voda in vidin napete v dolino lazove,
zeleni slapove v senčelo dne. Prisluskujem pejoči govorici ljudi, k
so tam, poslušam pesem njihovih src. Ta srca! Ti ljudje ...

PIKICA

ikica je še čisto majhna, a že zna govoriti. Manica je jo naučila peti, najrajši pa nam deklamira tiste: Balceca po morju plava... Pikica ima kakor jasno nebo po čežju plave oči in čisto bele laske. Kadar je obložena v bele hlačice in rdečo volnene jopice, ji posade na glavo nedro kapico in je kot palček. Takrat gre pred zrcalo, kazalec leve roke dene v usta, z desno se drži za hlačice tako, da je nagajena nazaj, in gleda in se ne more naučiti kako je lepa. Potem sede na stolček - ona ima svoj stolček, najhén je in čisto bel - puli kosmate dlačice iz jopice in piha vanjo, da se lepo dvigajo, gleda za njimi dokler se ji ne zgube in zdi se ji, da je lepo na svetu.

Zadnjič sem ji prinesel bombonev in zdaj mi vedno pravi: "Stic, bombone...."

Včasih me prime za roko in moram z njo na vrt. Seveda, to pa ne pozini ali če pada dež, ker mraza in dežja ona ne mara. Če sva na vrtu, mi natrga marjetic, za nageljčke pa pravi, da jih manica ne pusti trgati. Ker sem jo hotel podražiti, sem si sam utrgal nageljček. Tedaj se je postavila ob meni in me dolgo čisto tiho gledala. Potem mi je vzela nageljček iz rok, mi ga vtaknila v žep, položila prst na usteca in rekla:

"Ne bom manici povedala".

Smejal sem se. Ti moja pikica! Prijel sem jo za roko in jo dvignil visoko, da se je smejala in me prosila: "Se, se..."

Če vprašam nalo Pikico - veste, njoj je ime Polonica, a vsi jo tako kličejo - ali ne ima kaj rada, se mi ovije okrog vratu in me poljublja. Takrat je manica kar ljubosumna in mi pravi:

"Boš pa ti noji mali nanesto očka".

Vzame mi Pikico iz naročja - da besto vedeli, Pikica se še vedno rada pestuje - jo stisne k sebi in jo vpraša:

"Kje je naš očka, Pikica?"

Mala pa gleda po sobi, se obrne tja kjer je obošena velika očkova slika in pokaže z drobnim prstom nanjo. Manica se ji nasmeje skoraj žalostno in jo spet vpraša:

"Kje naš očka?"

Pikica molči, potem skloni glavico, takoresna in užalostčena je videti in komaj slišno pravi:

"Partizani...."

Takrat se manici zaprejo veke in ko se spet odpre, si mora brisati s lize. Še Pikica postane žalostna.

Joj, koliko Pikic je po slovenski zemlji, koliko otrok - sirot brez očeta. In kdo jih je naredil sirote? Naj Pikica pove, vsem naj pove: Partizani!

D r o b n o p a z a n i n i v o .

SKRBI TERENCEV IN TERENCI: Še dolgo se komunisti izprašujejo kaj bo s tistimi, ki so proti, kaj bo z domobranci, zlasti zdaj se izprašujejo, ko je "invazija"? - Da jih ponirimo, jim povemo, da bo v bodoče zanje važno vprašanje: "Kaj bo z nami?" "Kaj bo z domobranci za vas ni važno, ker ste bili že prej zoper nas. Le premišlujte, terenci, kako ste soudeleženi pri vseh partizanskih zločinih - lepega dne pride konec vojne. Takrat bo vprašanje: "Joj, kaj bo z nami", saj veste, da je za vas isto kot joj, kaj bo s partizani....."

MENGOORSKI ZVON

ZVONI...

; V tistih lepih dneh že pred davnimi leti je bila moja pesem lepa kot nikdar poprej. Zvonil sem k veliki maši in ljudje so hodili na božjo pot. In prepevali so z menoj, da je bilo čuti do Sv. Lucije in Kobarida, prepevali slovenske pesmi. In glasovi teh pesmi, ki so se dvigali visoko so bili čisti in lepi kakor zlato. Joj, kako dobra je bila naša pesem!

Zgodilo se je, da sem dolgih 25 let pel zamolklo in zadržvano, otožno pesem, kot bi me vlili iz solza. In ljudje, ki so prihajali k meni, niso več peli, tako hudo je bilo v njih. Videl sem in vedel in sem trpel. Tisoč solza, tisoč izdihljajev, vse eno samo trpljenje. O, matere! Zakaj ste rodile otroke, zakaj ste jih dojile, da se bo tujec dičil z njimi? O očetje, kaj morete gledati, da vašim otrokom njihovo najdražje, njihov jezik trgajo iz ust, da bodo morali golčati kot ste golčali vi in vaši dedje tisoč let nazaj. Joj, onemel mi je jezik in sem zvonil samo še vprašanje: „Kdaj bo drugače, kdaj bo drugače .... bom... bom...“ Mnogokrat sem se razmajal in vedno spraševal tako in klical in molil in me je nebo uslišalo. In lani v septembru sem zapel drugače...

Zapel sem kot da bi zapeli mladi fantje dekletu poč oknom, zapel veselo in razigrano, zapel slovensko. Joj, koliko solz od veselja so potočili moji ljudje! Kako lepi so bili tisti dnevi!

A moji ljudje, pijani veselja in sročje, kam ste zašli? Spet je meni onemel glas, spet trpin in še huje kot prej. Zdaj jokam nad gozdovi, kamor so moje fante nagnali kakor zveri, in jih zastrupljajo s sovraštvom, z izdajstvom, z zločini. O, fantje v gozdovih! Zakaj ste šli od nas in ste postali morilci bratov, očetov in mater, mošetarji s svojo zemljo in jezikom? O, fantje v gozdovih, rotim vas in prosim, ne bodite slepi! - Laž je vse kar vam govorijo, strup je vse kar vam ponujajo, greh, greh! - Naš narodom je vse, kar ukazujejo!

A, glej chi so izbrali pravo pot! Njih vera je vera pradedov, njihov jezik je jezik pradedov, njihova zemlja je zemlja pradedov, je zemlja slovenska, in ta zemlja bo slovenska tudi ostala. Pesem na njihovih ustnicah mi daje upanja in novih moči. Še bom pel lepo, še bom pel veselo, pel kot bodo peli in že pejo moji domobranci, vedno in neprestano, ter vas, ki ste v gozdovih, rotil in opominjal: „S p r e g l e j t e s l e p i ! ! “

SIRT ERVAKA OF NA PRIMORSKEM.

Bivši komunistični poslanec v rimskem parlamentu in današnji voditelj OF na Primorskem Jože Srebrnič se je hotel prepeljati v družbi nekaj partizanov na drugo stran Soče v gumijastem čolnu. Ko pridejo sredi reke, zaslišijo šumin radi strahu izgubijo ravnotežje. Čoln se je preobrnil in v reki najdejo smrt Srebrnič in še nekateri njegovi tovariši. Dosisravno je bilo po smrti kaznijo strogo naročeno, da morajo molčati, je novica vendar pišla na dan.

DOMOBRAČI BODO VAROVALI NAŠ DOM IN NAŠO ZEMLJO

ZANIMIVO ZA VSE

SV. LUCIJA: Politika pri prodaji kvasa: Nekateri pri Sv. Luciji skoraj ne vedo, kako bi izkazovali OF čim večjo naklonjenost. Ludi pri poslovnih zadevah jim neprestano lebdi pred očmi blagobit partizanske vojske. Tako je pred dobrim tednom prišla iz gorske vasice tri ure daleč izmucena ženica, da bi kupila kvasa in spekla vsaj malo kruha svoji številni družini. Slučaj je nanosel, da je ta dan kvasa primanjkovalo. Ko ženica trgovcu pove, da bo rabila kvas za svojo nebogljeno dečo, se ta zadere nanjo: "Za vašo družino je že dovolj, če bi vam ga dal za eno liro, če bi ga pa potrebovala naša "osvobodilna vojska" ga ji da kar tri zaboje." Kajne gospod trgovce? Kaj vse mi vemo!!!!

V R S N O: Dne 16. t. m. so okrog 21. ure banditi odpeljali v Ladril deklo Ano Soldat in jo ustrelili nad Vranim. Istega dne so odpeljali 62.-letnega Skociar Antona iz Vrsna 48 in ga pretapali tako, da je bilo na tleh več krvavih sledov. Nato so ga mučili in ustrelili.

Vse te zločine so napravili partizani na Ernu. Ermoreci, vidite, tako vas bi radi moskovski plačanci osvobodili!

S V. L U C I J A: Terenke iz okolice hodijo gledat razdeležano Münihovo klet in pregledujejo, kaj se je prav za prav dogodilo. Menda samo opažujejo, če se je delo, kjer so verjetno tudi same imele prste vmes, dobro obneslo.

K A J N O V E J Š A V Z G O J A: Zadnjič smo imeli priliko slišati na trgu pri Sv. Lucijisinčki ugledne narodne družine, kako je dejal, ko so prikorakali mimo tolminski domobranci, vsi prašni in utrujeni od dolgega pohoda: "Glejte jih, domobranske svinje!" V Gorici v šoli se fantiček gotovo ni naučil, pač pa utegne biti to najlepši odsev mišljenja staršev.

K A L: Iz Kala nam poročajo, da so imeli partizani en dan zaprtega gozdnika Kušmanca, ki so ga večsih sekund oddali kot zavednega narodnega duševnega bolnika do mu pri tem voharili

tudi vso bero. Nič čudnega! Saj se je celo o Mikužu Boris Kidrič izrazil, da ga bodo lepo gledali le toliko časa dokler ga bodo rabili.

T O L M I N: Naše terence izredno boli oni raztrgani partizan, zato bi na vsak način radi resnico odeli s kopreno laži. Govore namreč, da so partizana sezuli in pfeoblekli v tiste cape v neki gostilni pri mostu. Smola pa je semo v tem, da je partizan v vseh gostilnah priznal, da je že tri mesece bos in raztrgan operiral s svojo slavno brigado po primorski zemlji.

G R A H O V O: Višji intendant za baško okrožje tov. Simon, tolaži razburjene Ponikovce na ta način, češda bo v kratkem poslovala na osvobojenem ozemlju narodna-gospodarska komisija (NAGOSK), ki bo razpolagala z vsem inventarjem belogardistov in kom. partiji sovražnik elementov. Res čudovita iznajdljivost našin komunistov, ki hočejo na ta način ljudi oropati še tega, kar jim dosedaj niso. Kaj pa če se bomo mi nekoč poslužili njihovih metod?

Č E P O V A N A: Z osvobojenega ozemlja smo zvedeli, da so tankaj našli mrtvega Ivana Kobala, Ugle dnega posestnika in gostilničarja iz Ponikev. Može so že prej večkrat aretirali OF-arski plačanci; pred štirimi mesci pa so ga odpeljali z doma, čuši da je belogardist. Seveda so mu tudi doma vse uničili in ga popolnoma oropali. Pod pretvezo, da se sme vrniti domov, so ga izpustili. Na poti iz Čepovana do Vrat pa sta ga počakala dva tovariša, ga ubila in mu vzela še zadnji tiseček. Ta dva razbojnika sta ničvredni Slavko iz Ponikev in drugi doma iz Grudence. Ne bom ju pozabili!

Motivacija partizanskega vojnega odlikovanja. Prvo vojaško nagrado je dobil I. bataljon 18. brigade, ker edini v celom Korpusu ni imel uši in umazanega perila, in ima največ straniščnih lukenj.

(Partizanski vestnik Tokmajemo)

Bele

MERVIC STANKO

ZATOLMIN: Zatolminski terencec, ki se je pred kratkim vrnil iz Nemčije, je začel zopet prav živahno delovati. Zaenkrat je, vsaj kolikor nam je znano, opustil vojaški referat, in se specializiral na pobiranje davkov. Hodi od hiše do hiše in vsakega prav ostro prijema, da muša takoj plačati davek za "Našo državo". In pri tem mu prav pridno pomaga to varišica, ta čas v Tolminu in drugi dve. Pobrali so lanske davčne izkaznice, na podlagi katerih omerjajo posameznim davke, toda najmanjši pri spevek ne sme biti nižji od lir 15 na mesec. Zatolminci se obupani vprašujemo, kedar bo konec tega strašnega rdečega terorja in nasilstva ki tira našega kmeta v popolno gospedarsko propast;

SOCIALNO DELO PARTIZANOV. Te dni so na Slapu ob Idriji odnesli iz elektrarne "Dinamo" in ga prodali da bodo imeli za sladko vino. Na ta način so izgubile razsvetljavo kar tri vasi, ki jim je bila luč edino sredstvo za večerno razvedrilo. Partizani so jim mesto električne razsvetljave prinesli rdečo zvezdo ki jim sveti ponoči in podnevi in

jim oznanja boljše in lepše bodočnost in enakost z najbolj zapuščenimi kočami v najbolj oddaljenih krajih.

SOCIALNO DELO PARTIZANOV V MEDSEBOJNIH ODNOSAJIH. Znana je pogodba med Titom in Badogliem, na podlagi katere pripada vse ozemlje do Soče bodoči Italijanski sovjetski republiki. - V smislu gori navedene pogodbe so Italijani že začeli razvrščati svoje komunistične tolpe po našem slovenskem ozemlju. V začetku so bili italijanski tovariši, kot je bila že prej navada Savojevcev silno ponižni. Govorili so, da so prišli branit slovensko zemljo, da bodo oni prvi, ki bodo nastopili proti tistim, ki bi hoteli Slovincem iztrgati ta košček zemlje, da so prišli k nam kot gostje itd. Po nekaj tednih so že pokazali pravo barvo. Na Banjški planoti že podijo proč slovenske partizane, češ to je naša (beri Italijanska) zemlja. To bomo že branili mi sami pred okupatorji in vzdrževali red in vi slovenski tujci (!!!) nimate na tej zemlji ničesar opraviti. - Partizani nas hočejo pustiti bivšemu gospodarju!

I Z U R E D N I Š T V A.

Ker se naš list še vedno bori s tehničnimi ovirami, prosimo cenjene bralce naj nam ne zamerijo. Objubljam pa, da bo vsaka številka boljša.

Vse dopise za naš list pošiljajte na uredništvo Tolminskega glasu, Straža na Soči.

Naše dopisnike iz Kobarida, Sv. Lucije in Kanla prosimo naj nam pošiljajo čim več novic, da bo na tak način list postal res aktualen in tem bolj zanimiv.

Popravek. V sestavku o Ivanu Preclju je natisnjena neljuba napaka. Berite "Munihi" namesto Murniki!

Maša zadušnica: za pokojnim Albertom Štrukljem, prvim junakom iz vrst tolminskih domobrancev, ki je dal svoje mlado življenje na žrtvenik svoje in naše drage domovine, bomo imeli našo zadušnico v pondeljek 24. t. m. ob deveti uri v tolminski cerkvi. Pridite vsi, da s tem pokažete, kako cenite svoje padle junake!

ZADNJI ČAS JE, DA SE VSI ODLOČIMO ZA BOJ
PROTI POLJŠEVIZMU !!